

Heinrich Rahn

Rector Universitatis Rostochiensis, Henricus Rhane, I.U.D. & Profess. P. Ad Exequias, Quas ... Viro Dn. M. Joachimo Füllebier, Rostochiensis, SS. Theol. Candidato,, Marito su desideratissimo, Moestißima Vidua parat. Cives suos ... vocat

Rostochi[i]: Kilius, 1638

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn751404225>

Druck Freier Zugang

Rhane, H.,
in J. Füllebier.

Rostock. 1638.

24.

RECTOR
 Universitatis Rostochiensis,
 HENRICVS RHANE,

J. U. D. & Profefs. P.

AD EXEQVIAS,

Quas

Eximio & Prestantissimo Viro

DN. M. JOACHIMO

FÜLLEBIER,

Rostochiensis,

SS. Theol. Candidato,, Marito

suo desideratissimo,

Mæstissima Vidua parat.

Cives suos in ædem D. Mariæ ad ho-

ram meridiei primam serio & dili-

genter vocal.

ROSTOCHI,

Typis NICOLAI KILII, Academ. Typogr.

Anno M DC XXXIIX,

HENRICVS RICHARDVS

DR. MEDICINAE

SS. Theol. Candidatus

ROSTOCK

Nisi me omnia fallunt, Cives
Academiae, aut aliqua ad-
huc temporū felicitas est,
qua dicere liceat, quæ sen-
tias; quod privatus ex pa-
tria sua discessit Dn. M. JOACHIMUS
FÜLLEBIER, raræ eruditionis atque
probitatis, cætera quoq; præstantissi-
mus Vir, & SS. Theologiæ Candida-
tus; CHRISTI Servatoris vaticinio de-
bet. Qui nescio quàm nimis inspexit
omnium hominum mores atq; urbes
vidit. *Nullus autem, inquit ille, Propheta ac-
ceptus est in patria.* Optandumque esset, ut
non magis facto commentaremur in
istam sententiam, quam oratione, nec
verum in nobis verbum existeret;
Dicunt & non faciunt. Totum verò de no-
stro FÜLLEBIERO jam diximus, mox di-
cturi quoq; omnia, quantum & tem-
poris

poris ratio & nostra conscientia suggerere poterunt. Equidem quamprimum adoptatus à cœlesti Patre in filium gratiæ, symbolon accepit æternæ salutis per Baptismum, quod necesse erat fieri, ut iste evaderet, qualis deinceps cognitus est, tirocinijs literarum ac pietatis domi probe subactus fuit. Neq; enim de alacritate studiorum ac diligentia pueriles anni nobis commendandi sunt, qui à posterioribus longe rectius probantur; neq; patriam ad testimonium primò citabimus, quæ reddito sibi ab exteris Aca-
demijs huic civi magis luculentum edere poterit. Quapropter à Jena, florentissimo omnibus artibus lyceo, repetemus initia. Quo loco ad maximi nominis Theologum, D. JOHANNEM CERHARDUM, Ecclesiæ nostræ fulcrum
ac ti-

ac tibicinem quendam divertit, ut interiorē in
domum admissus, per familiaritatē atq; usum
tanti viri quotidie doctior evaderet. Mensæ ergo se
quoq; adungere voluit, ut quam minimū ē con-
spectu esset illius, cujus dicta omnia factaq; sibi in
exemplum propositurus esset. Non est prudentius
institutum boni adolescentis, quam cum istud cō-
siliū aut suscipit ultrò aut sequitur, Ostendit n.
rectam indolem, & quæ senum quoq; æmuletur
judicia; qui nunquam non diffidunt, & tutiora
omnia interim sectantur. Nulla autē potest com-
pendiosior ad progressus via esse, quam istos sequi
ductores, qui longo itinerum usu jam callent, quæ
in trivijs avia, & quæ ferentes sint, quæ rectæ, quæ-
que breves semitæ. Sunt enim profecto in literis
nostris ambages, sunt multa diverticula, errores
sunt. Quibus cavendis nemo attulerit satis diligen-
tem curam, nemo rectius consiliū dederit, quàm
qui à suo aut aliorum exemplo, quid ex usu sit, e-
doctus est. Omnibus autem vel plerisque docto-
rum hominum contigit, ut sapere inceperint,
cum emendari incepta amplius non potuerunt,
fueritque seria consultatio. Non dicam nunc de
ceteris studiorum aut totius vitæ scopulis, ad quos
facile alliditur abq; senum prudentia.
Cum Scyllæ, & Charybdes, cum vada
N 13   fretaq;

fretaq; imò cum Sirenes undiquaq; in cursus no-
stros vigilant, quodq; terra euntibus accidit, fatu-
orum ignium circa nos quamplurimum sit, qui-
bus sive aliqua vi sive spe aut blanditiis decipimur.
Eadem autem calamitas est in Rempublicam &
cives, ex quibuscunq; etiã causis exorta sit. Hinc
enim manat, quod tantum ubiq; sit ineptorum
hominum, qui sibi vel cœlos credi velint, nun-
quam verò ipsi ad frugem atq; maturitatem acces-
serunt, nedum ut aliquid eximium arduumq; in
illis extet. Ista omnia quam studiosissimè noster
vitabat. Qui cunctis, quotquot lustravit, Acade-
miis hoc præcipuè egit, ut quorum cursum semel
incepisset, eodem animo perageret. Quapropter
nullibi substitit, ut Clarissimorum virorum con-
suetudinem non peteret & quam facillime etiam
demereretur; eaq; ut potiri posset, nō tam fortuna
opus habuit, quia virtus præstitit. Marpurgi igi-
tur statim in notitia esse, & amari; Lipsiam perinde
& Witebergam invisere, non veluti rransfuga aut
speculator, sed qui iusta stipendia facere & me-
reri vellet. Inde ad suos rediit, ut expertū se daret.
Probatu valde, nunquam tamen non neglectus
est. Nulla nihilominus sese alacritate destituens,
Batavos petiit, omnis veræ eruditionis nomina,
atq; inde in Britanniam, celeberrimasq; ejus regni
ad

ad Academias digressus, ultimo Regiomontium
adiit, annoq; uno & ferme transacto altero, refer-
tum scientiis & multarum rerum cognitione pe-
ctus impendere eo in loco destinavit, cui propter
natale solum se pariter atq; omnia sua deberet. Ne-
que habet patria, quod super amore ac virtute Ci-
vis sui cōqueratur; cujus ista apud nos extant præ-
clara iudicia, ut invideri profus debeant. Quid
erat hominis in eruditione, quid in pietate, quid in
moribus, deniq; in omni vita, quod non dignum
luculentissimo quodam præmio fuisset? Ipsum il-
lud matrimonium, quod iniit, quam maximè de-
monstrabat, quomodo niti virtute, non sanguine,
non affinitatibus voluerit. Quibus rebus corrup-
pimus omnia, ipsiq; corrumpimur. Et vixit ille
tanta cum animorum consensione in matrimo-
nio, ut quantum exempli editurus in publicum
fuisset, neminem latere possit. Ipsa illa moestissima
nunc vidua, nondum unius anni uxor, quam vir-
ginem tum & castissimam & honesto loco natam
elegerat, DOROTHEA Wegners/JOHANNIS, viri
Integerrimi & spectatissimi, civis apud nos prima-
rii Filia, ingenti cum dolore, quantum in marito
amiserit, recordatione tam chari capitis, quotidie
accipit, & vix leniri potest. Præter expectatum
enim excessit ex hac vita, & quod minime omniū
per-

persvaderi poterat, ex hujus temporis malignitate.
Id quod ultimo constitit, cum omnia sese, quæ cir-
ca hoc malum sunt, ostenderent. Sed fuit tamen
in quacunq; infirmitate pietatis ac CHRISTI sui
memor, quem tot suspiriis ac precibus semper in
ore gerebat, etiam cum non nihil à se alienatus esse
videbatur. Magnas in illa radices egerat pietas, que
non rectius sese, quàm in ista cõturbatione ostende-
bat. Finit autem hanc vitam non prius, quam sibi
prorsus restitueretur, integraq; cum mente diem
suum, quem naturæ ac Deo debebat, XIII. hujus
mensis intra septimam & octavam, animosissime
obiret. Id quod fecit, superiore XVI. Martii annos
natus XXXIV, Parentibus JOHANNES & BARBARA
Regelmans/ civibus optimis ac probe notis.
Si est apud nos Academiæ Cives, quod maxime
par videtur, ista optimi Viri recordatio, velut
conjugi memoria tristissimæ est; non possumus
Reipubl. causa non vehementer dolere. Et cum
cetera non usquequaq; ex voto meritoq; succe-
rint, faciemq; quod neq; patria nunc denegare po-
test. Quem illa tumulare maluit, nos hodie comi-
tari non desissemus. Per candorem ergò homi-
nis, per istam eruditionem, qua præstabat, per ejus
pietatem obtestor vos atq; oro, SEQUIMINI.

V. B. P. P. 15. Julij, A. C. ∞ Ioc XXXIX.

ad Academias digressus, ultimo Regi
adiit, annoq; uno & ferme transactio a
tum scientiis & multarum rerum cog
ctus impendere eo in loco destinavit,
natale solum se pariter atq; omnia sua
que habet patria, quod super amore ad
vis sui cōqueratur; cuius ista apud nos
clara iudicia, ut invideri profus debe
erat hominis in eruditione, quid in piet
moribus, deniq; in omni vita, quod n
luculentissimo quodam præmio fuisset
lud matrimonium, quod iniit, quam n
monstrabat, quomodo niti virtute, non
non affinitatibus voluerit. Quibus reb
pimus omnia, ipsiq; corrumpimur. E
tanta cum animorum consensione in
nio, ut quantum exempli editurus in
fuiisset, neminem latere possit. Ipsa illa
nunc vidua, nondum unius anni uxor,
ginem tum & castissimam & honesto lo
elegerat, D O R O T H E A Wegners/ J O H
Integerrimi & spectatissimi, civis apud
rii Filia, ingenti cum dolore, quantum
amiserit, recordatione tam chari capitis
accipit, & vix leniri potest. Præter ex
enim excessit ex hac vita, & quod mini

